

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	12
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	14
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	17
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	18

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 87/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy wynagrodzenie na rzecz adwokata ustanowionego z urzędu, może zostać przyznane od Skarbu Państwa w wysokości niższej niż 1/2 stawki maksymalnej określonej w § 4.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801)?

2) Czy sąd odwoławczy rozstrzygając zażalenie na wysokość przyznanych pełnomocnikowi z urzędu kosztów pomocy prawnej władny jest zasądzić zwrot kosztów poniesionych przez tego pełnomocnika w postępowaniu zażaleniowym od Skarbu Państwa?”

III CZP 88/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przy sporządzaniu planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji świadczeń emerytalno-rentowych komornik winien uwzględnić koszty postępowania egzekucyjnego poniesione przez wierzycieli w wysokości przewidywanej, czy też niezbędne jest wcześniejsze prawomocne ustalenie tych kosztów w drodze postanowień?”

III CZP 89/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy w sprawie, w której powód domaga się realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady dzieła, termin określony w art. 568 § 1 k.c., w brzmieniu według stanu prawnego obowiązującego do dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej Kodeks cywilny z dnia 30 maja 2014 r., ulega wyłączeniu na podstawie art. 568 § 2 k.c. w razie podstępnego zatajenia wady przez wykonawcę, niezależnie od tego, jaki czas upłynął od wydania dzieła zamawiającemu?

2. Czy w powyższej sprawie, uprawnienia zamawiającego z tytułu rękojmi polegające na żądaniu obniżenia ceny (przez zwrot części ceny już uiszczonej), stanowi uprawnienie prawokształtujące ulegające wygaśnięciu, czy roszczenia podlegające przedawnieniu?

3. W przypadku uznania, że żądanie obniżenia ceny wynikające z rękojmi za wady budynku stanowi roszczenie podlegające przedawnieniu, od jakiego momentu rozpoczyna swój bieg termin przedawnienia?”

III CZP 90/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wyrażony w art. 386 § 5 k.p.c. wymóg rozpoznania sprawy w innym składzie znajduje zastosowanie w związku z treścią art. 397 § 2 k.p.c. w przypadku uchylecia postanowienia sądu pierwszej instancji rozpoznającego skargę na czynność komornika polegającą na obciążeniu dłużnika kosztami postępowania egzekucyjnego?”

III CZP 91/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy komornik sądowy, który przejął dalsze łączne prowadzenie egzekucji administracyjnej i sądowej, powinien wliczyć w skład kosztów postępowania egzekucyjnego opłaty za czynności egzekucyjne, o których mowa w art. 64 § 1 pkt 2-6 ustawy z 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r., poz. 1619 ze zm.) oraz opłatę manipulacyjną, o której mowa w art. 64 § 6 tej ustawy w sytuacji, gdy administracyjny organ egzekucyjny nie wyegzekwował żadnych środków pieniężnych?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 41/16 – z dnia 5 października 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Sieradzu

Jeżeli komornik zajął na podstawie art. 845 § 2 k.p.c. ruchomości będące we współwładaniu dłużnika i jego małżonka pozostających we wspólności ustawowej, małżonkowi nieobjętemu tytułem wykonawczym przysługuje – w zależności od zgłaszanych zarzutów – powództwo przewidziane w art. 841 k.p.c., jeżeli zarzuca naruszenie przepisów prawa materialnego lub skarga na czynności komornika, jeżeli zarzuca naruszenie przepisów postępowania egzekucyjnego.

III CZP 50/16 – z dnia 5 października 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie:

„Czy w świetle art. 647¹ § 6 k.c. zawarte w umowie łączącej podwykonawcę z generalnym wykonawcą robót budowlanych zastrzeżenie, że w przypadku niezapłacenia wynagrodzenia przez generalnego wykonawcę inwestor zapłaci podwykonawcy wynagrodzenie ograniczone do kwoty wynikającej z cen jednostkowych przewidzianych w kosztorysie ofertowym generalnego wykonawcy skutecznie limituje odpowiedzialność solidarną inwestora względem podwykonawcy robót wynikającą z art. 647¹ § 5 k.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 52/16 – z dnia 5 października 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu:

„Czy umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji również w sytuacji, gdy bank złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego w czasie, kiedy z powodu skutecznego dokonania cesji już mu wierzytelność nie przysługiwała?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 58/16 – z dnia 5 października 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

W razie wygaśnięcia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu w spółdzielni mieszkaniowej, co do którego niedopuszczalne jest ustanowienie odrębnej własności lokalu, rozliczenie byłego członka spółdzielni ze spółdzielnią mieszkaniową następuje na podstawie zastosowanych w drodze analogii art. 11 ust. 2 – art. 11 ust. 2² ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1222 ze zm.).

III CZP 5/16 – z dnia 19 października 2016 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Darowizna udziału we współwłasności rzeczy ruchomej przez jednego z dwóch współwłaścicieli na rzecz drugiego powoduje – jeżeli umowa darowizny nie stanowi inaczej – przejście na obdarowanego uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży, na podstawie której doszło do nabycia współwłasności rzeczy.

III CZP 44/16 – z dnia 26 października 2016 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

W razie stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym sąd wzywa powoda – także gdy jest reprezentowany przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego – do uiszczenia pozostałej części opłaty od pozwu w terminie tygodniowym pod rygorem jego zwrotu.

III CZP 56/16 – z dnia 26 października 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

Artykuł 11 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1854) stosuje się także do postępowania w sprawie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności na rzecz banku – nabywcy wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym, któremu przed wejściem w życie tej ustawy nadano klauzulę wykonalności.

III CZP 59/16 – z dnia 26 października 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

W sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.) do uiszczenia opłaty stosunkowej przewidzianej w art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym od dnia 27 listopada 2015 r. do dnia 14 kwietnia 2016 r. obowiązany był każdy podmiot wnoszący do sądu

pismo podlegające opłacie.

III CZP 60/16 – z dnia 26 października 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu:

„Czy przerwanie biegu przedawnienia roszczenia, w wyniku złożenia przez wierzyciela wniosku o wszczęcie egzekucji, odnosi skutek wobec nabywcy wierzytelności?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 63/16 – z dnia 26 października 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

1. Od wniosku o obniżenie opłat egzekucyjnych określonych w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 1138, ze zm.) nie pobiera się opłaty. Wniosek, którego braków nie uzupełniono w terminie podlega odrzuceniu.

2. Artykuł 759 § 2 k.p.c. nie stanowi podstawy do obniżenia przez sąd z urzędu prawidłowo ustalonych opłat egzekucyjnych.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CSK 550/15 – wyrok z dnia 19 maja 2016 r.

Dopuszczalne jest ukształtowanie umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych przez włączenie do jej treści – bezpośrednio lub przez odesłanie – zarządzeń Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia wydanych na podstawie art. 146 ustawy z dnia z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 581 ze zm.). W razie odesłania, zarządzenia te stanowią kwalifikowany, zewnętrzny wzorzec umowy, podlegający kontroli na podstawie art. 384 i nast. k.c.

V CSK 613/15 – wyrok z dnia 23 czerwca 2016 r.

Wskazanie w fakturze wystawionej przez Agencję Nieruchomości Rolnych wysokości czynszu dzierżawy nie jest równoznaczne z ustaleniem jego wysokości jako podstawy wynagrodzenia przewidzianego w art. 39b ust. 1 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami Skarbu Państwa (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 1491).

I CSK 435/15 – postanowienie z dnia 30 czerwca 2016 r.

Postanowienie sądu rejestrowego o wykreśleniu zlikwidowanej spółdzielni z rejestru jest podstawą wykreślenia hipoteki obciążającej nieruchomość dłużnika spółdzielni.

IV CSK 680/15 – wyrok z dnia 6 lipca 2016 r.

Przewidziane w art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 1892) wymaganie podjęcia przez właścicieli lokali uchwały «w formie prawem przewidzianej» dotyczy tylko uchwały udzielającej zarządowi pełnomocnictwa do zawierania umów stanowiących czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu, nie dotyczy zaś uchwały wyrażającej zgodę na dokonanie przez zarząd takiej czynności.

II CSK 575/15 – wyrok z dnia 21 lipca 2016 r.

Zawezwanie do próby ugodowej nie przerywa biegu terminu zawitego do dochodzenia roszczenia przewidzianego w art. 746 § *in fine* 1 k.p.c. (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.).

II CSK 719/15 – wyrok z dnia 9 sierpnia 2016 r.

Rodzicom dziecka, które na skutek czynu niedozwolonego jest niezdolne do samodzielnej egzystencji, wykonywania podstawowych czynności życiowych oraz nawiązania normalnych więzi rodzinnych, przysługuje roszczenie o zadośćuczynienie na podstawie art. 448 w związku z art. 24 § 1 k.c.

II CSK 733/15 – wyrok z dnia 9 sierpnia 2016 r.

Art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 233 ze zm.) nie narusza prawa kontrahenta upadłego, nabytego przed ogłoszeniem upadłości, do odstąpienia od umowy, chyba że syndyk zażąda jej wykonania, a postanowienie umowy stanowiące podstawę odstąpienia jest bezskuteczne w stosunku do masy upadłości (art.

84 ust. 1).

II CSK 760/15 – wyrok z dnia 9 sierpnia 2016 r.

Termin przedawnienia roszczenia o zwrot ceny uiszczonej na podstawie umowy sprzedaży nieruchomości osobie niebędącej jej właścicielem biegnie od dnia zapłaty tej ceny.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 13/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przepis art. 4 § 1 k.k. ma zastosowanie w przypadku orzekania w postępowaniu wykonawczym na podstawie art. 152 § 1 k.k.w.?”

I KZP 14/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pod pojęciem «ulicy» zawartym w art. 14 ust. 2a ustawy z dnia 26.10.1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi należy rozumieć:

– wydzielony pas terenu posiadający urzędową nazwę, przeznaczony do ruchu pojazdów lub ruchu pieszych (zał. nr 2 do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 9 stycznia 2012r. w sprawie ewidencji miejscowości, ulic i adresów),

– drogę na terenie zabudowy lub przeznaczonym do zabudowy zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 21.03.1985 r. o drogach publicznych?)”

I KZP 15/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy klauzula «antykumulacyjna» określona w art. 415 § 1 zd. 2 k.p.k. ma zastosowanie do należności publicznoprawnych w postaci składek na ubezpieczenie społeczne uiszczanych na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych?»

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

I KZP 5/16 – postanowienie z dnia 24 sierpnia 2016 r.

Przestępstwo określone w art. 270 § 1 k.k. samo w sobie nie godzi bezpośrednio w dobro prawne osoby, której podpis został podrobiony w dokumencie. Osobie tej w postępowaniu przygotowawczym przysługują uprawnienia procesowe chroniące jej interes (prawa), przewidziane dla osoby zawiadamiającej o przestępstwie (art. 306 § 1a pkt 3 k.p.k.). Zyskuje ona natomiast status strony – także w jurysdykcyjnym stadium postępowania – gdy jest osobą pokrzywdzoną w rozumieniu art. 49 § 1 k.p.k., to jest tylko wówczas, gdy czyn sprawcy wyczerpuje jednocześnie znamiona określone w innym przepisie karnym typizującym przestępstwo, pozostającym w zbiegu lub typizującym przestępstwo współukarane, którym dobro prawne tej osoby zostało bezpośrednio zagrożone lub naruszone.

III KK 120/16 – postanowienie z dnia 30 czerwca 2016 r.

Przy wydawaniu przez sąd odwoławczy wyroku zmieniającego lub utrzymującego w mocy wyrok sądu pierwszej instancji, jeżeli orzeczenie sądu odwoławczego zapada po dniu 30 czerwca 2015 r., obowiązuje w zakresie uzasadniania takiego orzeczenia nowy § 2 art. 457 k.p.k., a więc wyrok taki uzasadnia się tylko na wniosek określonej strony i tylko w zakresie objętym jej środkiem odwoławczym, nawet gdyby środek ten został złożony jeszcze przed datą wejścia w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych

innych ustaw, Dz. U. z 2013 r., poz. 1247.

SNO 25/16 – uchwała z dnia 6 lipca 2016 r.

Sędzia w składzie orzekającym nie działa we własnym imieniu, ale z mocy nadanej władzy sądenia wydaje orzeczenia w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej. Ma on nie tylko prawo, ale i obowiązek dokonywać, opartej na wystarczającej podstawie faktycznej, oceny działań i zaniechań, a także cech charakteru osób występujących w postępowaniach sądowych. Jeżeli zatem sędzia działa w granicach określonych prawem i w swoich wypowiedziach oraz uzasadnieniach orzeczeń nie przekracza ogólnie przyjętych i akceptowanych we współczesnym społeczeństwie norm, determinowanych rodzajem sprawy oraz celem danej czynności procesowej, a ponadto potrzebą argumentacji, to tym samym nie popełnia przestępstwa zniesławienia albo znieważenia.

WZ 14/16 – postanowienie z dnia 21 lipca 2016 r.

Świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży z miejsca zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania (art. 618a k.p.k.). Unormowanie to przyznaje świadkowi prawo wyboru środka transportu, lecz nie ma ono charakteru nieograniczonego. Wybór jest limitowany względami racjonalności i celowości.

IV KZ 39/16 – postanowienie z dnia 28 lipca 2016 r.

Przepisy Rozdziału 55a Kodeksu postępowania karnego, wprowadzone ustawą z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2016 r., poz. 437, wprowadzające instytucję skargi na wyrok

kasatoryjny sądu odwoławczego, mają zastosowanie jedynie w sprawach, w których akt oskarżenia został wniesiony po dniu 30 czerwca 2015 r. W pozostałych sprawach skarga taka nie przysługuje, a jej wniesienie powinno wywołać jedynie czynność administracyjną prezesa sądu odwoławczego, sprowadzającą się do poinformowania strony o braku możliwości wniesienia takiej skargi. Czynność taka nie podlega zaskarżeniu w trybie przepisów Kodeksu postępowania karnego.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III SZP 2/16

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przyłączem kanalizacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. 2006 r. Nr 132, poz. 858 ze zm.) jest przewód łączący instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług, zakończoną studzienką, z siecią kanalizacyjną: a) na odcinku od studzienki do sieci kanalizacyjnej, b) na odcinku od studzienki do granicy nieruchomości, c) na odcinku od budynku do studzienki?

2. Czy przyłączem wodociągowym w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. 2006 r. Nr 132, poz. 858 ze zm.) jest przewód łączący sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług na całej swojej długości, czy też odcinek przewodu między granicą nieruchomości a wewnętrzną instalacją wodociągową w tej nieruchomości?”

**UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I
SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 8/16 – z dnia 6 października 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy:

„1) Czy użyty w art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 233 ze zm.) zwrot «po wyczerpaniu trybu określonego ustawą» oznacza, iż postępowanie z powództwa wniesionego przed ogłoszeniem upadłości dłużnika o wierzytelność podlegającą zgłoszeniu do masy upadłości, zawieszona z powodu ogłoszenia upadłości dłużnika, może zostać podjęta z udziałem syndyka masy upadłości tylko wtedy, gdy wierzyciel zaskarżył odmowę uznania wierzytelności sprzeciwem do sędziego komisarza, a następnie zażaleniem do sądu upadłościowego;

2) Czy w sytuacji niewniesienia przez wierzyciela sprzeciwu do sędziego komisarza oraz zażalenia do sądu upadłościowego od odmowy uznania wierzytelności na liście wierzytelności czyli w sytuacji niewyczerpania tak rozumianego trybu określonego ustawą (art. 145 ust. 1 Prawa upadłościowego) sąd, rozpoznając wniosek wierzyciela o podjęcie zawieszzonego postępowania z udziałem syndyka masy upadłości, powinien odmówić podjęcia zawieszzonego postępowania, a wierzyciel będzie mógł wystąpić z powództwem przeciwko upadłemu dopiero po zakończeniu postępowania upadłościowego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.